

عنوان مقاله:

مقایسه ابعاد پارادایمی دانش ارتباطات در دو پارادایم اسلامی و اثباتی و اثرات آن بر علم ارتباطات اسلامی

محل انتشار:

چهارمین سمپوزیوم بین المللی علوم مدیریت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کمال اکبری - عضو هیات علمی دانشکده صدا و سیما قم

مجید نقدی - دبیر میزکار تخصصی تمدن اسلامی دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

تردید در مورد ظرفیت تبیینی و توصیفی علوم اجتماعی و علم ارتباطات در جهان اسلام، از یک طرف به تجربه استفاده از این دانش در عرصه پژوهش بر می گردد و از جانب دیگر، به تردید و تشکیک های مطرح در فلسفه علم و مباحث روش شناسی معاصر نسبت به علوم اجتماعی. ظهور دیدگاه های متعدد فلسفه علم در غرب گواه آشکاری به سود این مدعاست که علوم اجتماعی و علم ارتباطات به طور خاص، از نظر معرفت شناسی و پارادایم علمی با چالش ها و تعارضات اساسی روبروست. دانش ارتباطات مبتنی بر پوزیتیویسم، مبتنی بر اصول معرفت شناسی، انسان شناختی، و جهان بینی تنظیم شده اند که در آن کنش انسانی و روابط اجتماعی به عنوان بخشی از حوزه کنش انسانی از فقر معرفتی و منفصل از مبانی دینی رنج برده ولی در مقابل علم ارتباطات در گستره اسلام، در باب هستی شناسی، انسان شناسی، تعریف خاص از علم، روش دست یابی به معرفت علمی و تکنیک های ویژه رایج در آن ذیل امور قدسی تعریف می شوند. در این رویکرد، علاوه بر روش های اثبات گرا، به عقل و وحی به عنوان منابع گردآوری دانش نگریسته می شود. ارتباطات بر اساس علم دینی، تنها به روایت کنش ها و پدیده های ارتباطی بسنده نمی کند، بلکه وضعیت موجود را بررسی می کند و برای شرایط آرمانی و مطلوب، راهکار می دهد.

کلمات کلیدی:

ارتباطات، اثبات گرایی، علم دینی، ارتباطات اسلامی، انسان شناسی، مسیله شناسی، روش شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802103>

